

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Velespoštovanim volilec mest in trgov: Ptuj, Ormož, Ljutomer, Središče, Rogatec.

Dne 21. avgusta t. l. voliti imamo za novi deželni zbor; treba bo, da se vsak pojedini volilec posluži svoje državljanske pravice in tako s svojim glasom pripomore, da pridejo v deželni zastop taki moške, ki bodo vselej svoj glas povzdignili na korist dežele in svojih volilcev. Vsak volilec naj odda svoj glas samostojno, po svojem prepričanju, brez vsega praznega strahu.

Dve stranki stojiti si pri tej volitvi nasproti in priporočujeta Vam svoje kandidate: tako imenovana „nemško-liberalna“ stranka, in pa naša stranka, ki se poteguje za jednake pravice vseh državljanov in za pameten napredek.

Liberalci Vam obetajo v svojem oklici zopet zlate gore in trdijo, da se bodo potegovali za blagostanje obrtnikov in kmetov, za ceste in šole, za reguliranje rek in potokov ter pravijo, da bodo tudi varčni z deželnim premoženjem.

Od volilcev zahtevajo ti liberalni strijci, pozabivši po svoji navadi, da je tretjina Štajerske slovenska, da Slovenci v jednaki meri ko Nemci plačujejo davke in da tudi hrabri sinovi slovenskega naroda svojo kri prelivajo, kadekoli jih cesar pozove na polje junacko: naj bi volili le take moške, ki so v prvi vrsti in pred vsem drugim goreči le za nemštvo in ponemčevanje.

Koliko pa so take obljube vredne, vemo vsi, kajti znano nam je, kako so naši nasprotniki bili do zdaj možbeseda.

Skozi celih 23 let imela je liberalna stranka večino v deželnem zboru in ni se nikdar ozirala na glasove in nasvete slovenskih in pa nemško-konservativnih poslancev; torej je ona sama odgovorna za vse, kar se je mej tem časom sklepalo tam. Mora nam tedaj dovoljeno biti, da mi ravno to stranko vprašamo, kje naj iščemo onih napredkov, katere so nam tolikokrat obetali liberalci? oni niso le odločevali samo v deželnem zboru, temveč več del časa tudi v državnem zboru, tako da uplivajo na naše državljansko življenje večinoma tudi še postave, ki so jih nasvetovali sami.

Kako stoji na narodnogospodarstvenem polju? Odgovor: Za 23 let liberalnega gospodarstva uknjižilo

se je okoli 200 milijonov dolga na privatna posestva in od tega velikanskega dolga plačuje se vsako leto 10 težkih milijonov goldinarjev obrestij! Davki in razne doklade pomnožile so se tako, da ljudstvo, ki komaj zmaga plačati, kar se mu nalaga, toži in zdihuje pod tem težkim bremenom in bo moralo obupati, če se bode dalje tako motalo. Znano je, da so se najeli eksekutorji, da se iztirjajo davki.

Dale so se bile nekake pravice, po imenu zato, da se brani osebna svoboda, v resnici pa na nikakovo korist. Poprijeli so se takih svobod sleparji, ki so ljudstvo goljufali in žulili kakorgod se jim je dalo. Obrtnik, kmet, dolжник, konsument, vse je prišlo v nevarnost, da se pogubi.

Bil je skrajni čas, da se je večina državnega zbora za to odločila, da se pomaga s posebnimi postavami obrtniki, da se ukrene nekaj proti oderuštvi, ponarejanju vina in kvarjenju reči, ki se ponujajo za živč.

Reke in potoki so se baje regulirali, a pri nas se Drava in Mura, ki tečeta po slovenski zemlji, nisti regulirali in sploh ni bilo ničesar spoznati, kar bi se bilo storilo za to, da bi se naši pridelki lože in bolje v denar spravili, da bi se blagostanje obrtnika ali pa kmeta bilo na bolje obrnilo. Rekli so, kadar je bil govor o spodnjem Štajerskem, da neki ni denarja.

Kar so liberalci za razvoj narodne šole drugega storili, to sprejmemo radi. Slovenci so se šolskim naredbam najmanj upirali, pač pa so delovali na tem polju narodni moške že takrat, ko so še naši liberalci dremali. Da pa ima ta nova šola tudi dosti napak, to pravijo učeni moške, to kaže skušnja, to se ne da tajiti. Nam je marj zato, da se šola na zdravi odgojni podlagi razvija, kolikor mogoče pa tudi na tem, da se napake odpravijo in škodljivi uplivi odstranijo.

Nikakor se ne protivimo poštenim svobodnim nazorom, temveč veselimo se zdravega napredka, kakor smo bili n. pr. jako zadovoljni, ko smo slišali, da je samopravna stranka v državnem zboru vključ vsemu nasprotnemu prizadevanju liberalne stranke podelila volilno pravico tudi vsem državljanom, ki plačujejo vsaj pet gld. davka. Vstavljamo se le zvičajam in praznemu hlinjenju, ki se po krivici proglasuje za „liberalizem.“

Liberalci, posebno tisti liberalni voditelji, ki so se na skrajno mejo postavili, trudijo in upirajo se na vse kriplice, da bi nekako pregrajali naredili med prebivalstvom po mestih in trgih in pa med Slovenci na kmetih in pravijo, da le Nemec in pa ta, ki se nemški hlini, naj ima pravico, drugi pa nobeden. Mi pa zahtevamo jednake pravice za vse in za vsakega, kar mu gre po postavi.

Mi zahtevamo, da se bo za naprej v narodnogospodarskih zadevah bolj oziralo na spodnje Štajersko, kakor se je dozdaj in da se ne bodo potrebe naših obrtnikov in kmetov prezirale.

Mi želimo, da se pogubnemu žganjepivstvu pride v okom s tem, da se prepove po nekih „mrzlih potih“ škodljivo žganje pripravljati in ga prodajati.

Ugovore, da bi mi bili kakim mračnjaki, sovražniki napredka, nemškega jezika, da hočemo neki nemške šole posloveniti itd. odbijamo odločno; to so prazne kvante, s katerimi se vznemirjajo in motijo ljudje.

Dalje zahtevamo za naše zastope pravičnejše volilne rede, deloma, da se odpravijo zastopi, ki so brez koristi, in želimo, da se v domovinski pravici nekatere določbe spremenijo. Da pa ima kandidat, katerega priporočuje dopisani odbor, te nazore, ki smo jih zgoraj omenili, in da je tega prepričanja, ki se objavlja v tem programu, o tem ni nikakor dvojiti.

Mi priporočamo tedaj vsem gospodom volilec, naj pridejo 21. avgusta gotovo k volitvi in naj oddajo svoj glas za gospoda

Luko Kunstek-a,

gimnazijskega profesorja v Ptuj.

Ptuj, pred volitvami 1884.

Konservativni volilni odbor.

Razložek mej tirolsko-českim vprašanjem in slovenskim programom.

Znano je, da si južnotirolski Italijani prizadevajo, ločiti se od svojih nemških sodeželanov in ustanoviti samostojno deželico. To je tirolsko vprašanje.

Odkar Nemci na Českem ne morejo več svojim slovanskim sodeželanom na tilnik stopati, kadar

LISTEK.

Tri dni ob gorenjej Savinji.

(Spisal Josip Levičnik.)

(Dalje.)

XII.

Obiskovalci Ojstrice hodijo na isto navadno mimo Planinška, vračajo se pa čez Škarje po Logarjevej dolini. Samo na jednom mestu v plitveji zarezi „Škarje“ trdo za Babo se že večkrat imenovani Greben prekoračiti dá, podati smo se morali toraj na zapadnej strani Grebena nekoliko navzdol, kajti ta je tako raztrgan, da bi noben človek ne mogel hoditi po njegovem vrhu. Pota ni tukaj nobenega in brez dobrega vodje ni mogoče prekoračiti teh nevarnih strmin.

Kmalu, ko se od Grebena spustimo navzdol, zasučemo jo na desno in pridemo do tako zvanega „Žleba“ najnevarnejšega mesta na celem potovanju, kajti tukaj skoro nobeden ne pride drugače čez, kakor da mu vodja pomaga.

Veliki rudeči križi na skale zaznamovani, kažejo vodjam pravi pot. Ko pridemo na vrh razvodja

mej Savinjo in pritoki Drave, vprav v Škarje, bilo nam je mogoče gledati še jeden čudež solčavskih planin. Lahna sapica nam je od vzhoda pihljala in donesla daljno šumenje na uho. Še le to šumenje nas spomni na izvir Savinje, koja iz osrčja Rinke vre in čez visoko sivorudečo skalo bobni v propad. Kakor svetlosrebrna štrna videla se nam je Savinja, ali le, kadar se je sapa močnejše zagnala, slišalo se je lahno gromenje slapa.

Marsikatero skalnato bregovino smo preplezali, marsikatero snežno zamet prekoračili, predno da smo došli na prijaznejše, z duhtečim gorskim cvetjem posejane trate, med goste smrekove gozde.

Zdelo se nam je, kakor ko bi bili v domačih, znanih logih, ko smo po dolgotrajnem hodu skoro po samem golem, mrtvem kamenju videli zopet okoli sebe življenje.

Naša zaloga jedij in pijač se nam je že jako skrčila, osobito pijače nam je kmalu zmanjkalo popolnem. Zaradi precej nagle hoje in hude vročine nas jame mučiti žeja, da smo si suha usta s snegom hladiti morali. Nižje doli nam pa snega zmanjka in žeja jame tako pritiskati, da smo skoro onemogli. Vodja nas tolaži, da pridemo kmalu do neke pa-

stirske kolibe, kjer bode pijače dovolj, ali mi stopamo in vendar še ni bilo o kolibi sluha ne duha, dolina pa, kjer bi se gotovo dobilo pitne vode, je še daleč doli pod nami. Pridemo do neke „lakuže“, kjer se ob deževji voda nabira, da se ondu po letu živina napaja, in veseli se vsujemo okoli iste, da bi se ohladili izsušena usta. No, pa v mlaki so se ošabno kakor somi, vozili planinski vodni pupki okoli in vrhu tega je bila voda po živini tako skaljena, da smo raje trpili žejo in se, prevarjeni v svoje nadi, spustili dalje. V naše veliko veselje pa zagledamo kmalu potem v sredi zelene goljave težko pričakovano kolibo in takoj jo vključ vsej utrujenosti udremo proti njej, kar so nas pete nesle.

Ravno je mlado čvrsto dekle „majarica“ pri velikem ognjišču v sredi kolibe kuhalo maslo. Ko prisopihamo na prag, je takoj uganila naše želje. Vzame iz police skledo „latvico“, zajme ž njo mleka, kojega je celi čeber stalo v kotu in ga smeblja pod najbližnjemu rekoč „Boh nem ga žegnaj!“ Ali nas je bilo mnogo, žeja pa nas je mučila preveč, nismo mogli dočakati, da bi bili hladilno pijačo iz rok gorske rojenice prejeli, ampak treščili smo vsi v kolibo, kjer se je vsak polastil kakoršne koli po-

in kjer bi se jim zljubilo, se čutijo silno zatirane in globoko užaljene, zato zahtevajo razkosanje te kraljevine v nemški in češki del. To se imenuje pa češko vprašanje.

Kaj je slovenski program, tega mi ni treba razlagati, ker je užgan vsakemu pravemu rodoljubi v globotino srca. Samo uredniku najnovejšega dnevnika je jel presedati, kar mi je tudi stisnilo pero v roko.

Sedaj pa navstane pitanje: kakošen razloček je mej omenjenima vprašanjema in našim programom.

Tega razločka pa količkaj mislečemu človeku ni težko najti. Kajti mej tem ko bi naša vlada privolila v razdelitev Tirolske in Češke po narodnostih, bi napeljavala sama voda na mlin tu Italiji, tam Nemčiji, ki bi kmalu videla v nemškem delu Češke južni Šlezvik-Holstein, kateri bi se moral pri kaki lepej priliki rešiti, — bi si ona z združitvijo vseh Slovencev v jedno upravno celoto zgradila močan jez proti nenasitljivi Italiji, ker s tem modrim korakom bi se naša že itak nikdar skaljena udanost do presvitle vladarjeve biše še podvojila; kajti v celokupnosti vseh udov bi videli svoj narodni obstanek zajamčen, potlej bi lahko vse sile napeli v dosego duševne in materijalne blaginje milega naroda.

Tudi to je lahko umeti, zakaj se je „Politik“ razdelitvi Tirolske odločno ustavila, kajti isto bi se moralo tudi s Česko že zaradi doslednosti zgoditi, kar bi bilo pa za Čehe silno opasno osobiti takrat, kadar bi prišli Nemci od ene strani Šumave in Krkonosov svoje zatirane brate reševati, ker mej obedom raste slast do jedi in vsa Češka bi ne delala sramote niti nemške kroni.

Dasiravno je tedaj mej temi političnimi odnosaji tak goropaden razloček, se je vendar našel celo mej Slovenci človek, ki je nedavno pometal vse v jeden koš v slovenskem uradnem časniku, če tudi si domišlja, da ima za politiko monopol. Predizne se celo najskrivnejše misli družih politikov ugiati, tako strašanske misli, da jih še objaviti ne upajo, zato je podtaknil „Politiki“ ta-le stavek: „S to odkrito izjavo odbijejo Čehi terjatve italijanskih Tirolcev, ob enem pa, da-si ne izrečno, tudi hrepenenje Slovencev po združenju v jedno državnopravno celoto.“

Da kako, rad verjamem, da bi bila taka izjava v uplivnem časniku izumitelju „kranjskega naroda“ voda na njegov mlin, vsaj mu je pglavitna naloga: Slovence zopet zazibati v sladko politično spanje, kakeršno so spavali poprej tisoč let. Da je temu res tako, je razvidno iz marljivega trombanja gnojnice iz njegove orožnice po dr. Zarniku, koji si je nabral baš za probujenje smrtno spanje spečega naroda nevenljivih lovorik. Baš zaradi tega, ker se je bati, da bi tega zibanja kdo ne motil, zato toliko babjega klepetanja proti možu, kojemu je dosledna borba za narodne pravice več vredna, nego križec za lepo vedenje. Da bodo pa na vse te ostudne spletke zavedni Notranjci z izvolitvijo svojega bivšega poslanca odgovorili, — to nado gojimo tudi narodnjaci ob Dravi in Savinji.

Toda kopač vode na svoj suh mlin je dobil v kratkem vročo krco po prstih in dolg nos, kojega pa zdaj modro skriva v svojem lističu. Kajti baš „Politik“ govoreča nedavno proti združitvi Bukovine z Galicijo, je napisala za naš slovenski program te-le krilate besede: „Le jeden sam slučaj dela v

sode, naj si bo lonec ali žehar — da mu jo je planšarica napolnila in pilo se je z zaničevanjem vseh zdravstvenih pravil, dokler se je moglo. Z omilovanjem nas je gledala planšarica, in ko smo si pekočo žejo pogasili, nas še pogosti zokusnim solčavskim sirom in „kislim mlekom“.

Po kratkem počitku pri gostoljubnej kolibi spustimo se po prav prijetnem mej gozdi in pašniki se vijočem potu navzdol in pridemo sredi popoldne v Logarjevo dolino,

Logarjeva dolina imenuje se po imenitnej, v sredi te doline ležečej kmetiji „pri Logarji“ in se vleče uprav od vzočja Rinke od zahoda proti vzhodu noter do Solčave in vtegne biti kake tri ure dolga. Kmalu pod slapom ob Rnki se Savinja izgubi v peščeno zemljo in se še le v sredi doline blizu Logarja zopet pokaže.

Dolina je le ozka, v svojem gorenjem delu večinoma z orjaškimi smrekami obraščena, kakeršnih nikjer drugje videli nismo.

Baš isti čas podirali so „olcarji“ stare orjake, kojih spodnje, nad poldrugi meter debele konce lesenjaki na mestu segnjiti puste, ker jih zaradi prevelike teže dalje spraviti ne morejo. (Dalje prih.)

tem oziru izjemo in ta j združenje Slovencev v jedno skupino, katera bi bila potem mogočen nasip proti italijanskemu navalu. To združenje se da v današnjem času opravičiti tudi iz državnega stališča gledé ohranjenja Avstrije same.“ Slava! in Na zdar!

Treba nam tedaj ne bode naša svete ideje — zjedinjeno Slovenijo — „za dolgo pokopati in pozabiti“, kakor nam neprošen svetuje Ljubljanski uléma, nego napeti moramo v njeno dosego nemudoma s podvojeno silo vse svoje moči, posebno ker so nas yrli potomci Husa in Žižke sedaj javno zagotovili, da nas pri tem svetem poslu ne bodo zavirali, nego nas podpirali, česar se smemo nadjati tudi od viteških Poljakov, ki sami najbolj živo čutijo, kako težko deue razkosanje narodnega telesa.

„Zjedinjeno Slovenijo hočemo!“ Ta klic naj se od sedaj naprej neprestano razlega od Mure do Adrije in od Drave do Kolpe. Ta klic mora pa odmevati tudi po Dunajski državnej zbornici. In prilika za to se nam bode ponudila drugo leto pri novih volitvah v državni zbor. Samo mnogo opreznosti bode morali pri njih imeti, da se nam mej poslance ne urinejo take kukavice, ki bi potem z govorniškega odra prodajale „mladeniško elastiko“, nego odposlati moramo trde može, ki se ne bodo pred nikomur tresli „izustiti v kakem političnem zboru tega projekta“ — zjedinjeno Slovenijo namreč — kakor bi njeni grobokop storil. Poslancem tacega kova bode treba potem stopiti v družbi z junačkimi Dalmatinci v samostojen klub, ki bode brojil kacic 25 mož. Tej pogumnej četici bode načeloval mož, ki bode nepremakljivo gledal na potrebe in želje naroda, ne pa na sladki smehljaj ministerskega predsednika.

Ker bode pa novi državni zbor dobil prevažno predlogo o reviziji pogodbe z Ogersko, ne bode moglo nobeno ministerstvo pogrešati teh 25 glasov, kateri zamorejo s previdnim delovanjem priboriti: tu zjedinjeno Slovenijo, tam trojedno kraljevino in železnično progo Ljubljano-Karlovac, kakor je privojeval ranjki dr. Toman s šestorico progo Ljubljano-Trebiž, privolivši v pogodbo z Ogersko 1867. leta.

Za „Zjedinjeno Slovenijo“ bi morala delovati tudi tista „Ersparungs-Commission“ državnega zbora, če jej je res kaj mari za štedenje pri administraciji. Kajti po ločitvi Slovencev od Štirske in Koroške bi za vse alpinske Nemce zadostoval jeden sam cesarski namestnik in jeden deželni zbor, kakor bi nas združene Slovence vladal jeden cesarjevi namestnik s skupnim deželnim zborom. Ako svoj posel zmoreta cesarjeva namestnika na Českem in Gališkem z dvema deželnima zboroma, koji kraljevini štejeta vsaka 5 1/2 milijona prebivalcev; je res težko umeti čemu gospoduje 3 1/2 milijonu stanovalcem, živčim po Štirskem, Solnograškem, Koroškem, Kranjskem, Tirolskem in Primorskem, šest cesarjevih namestnikov z deveterimi deželnimi zbori, osobito sedaj, ko živimo v stoletji železnic in brzvoja.

„Zjedinjene Slovenije“ nam je pa tudi zaradi tega tako treba, kakor ribi vode, ker brez nje ne bomo nikdar deležni ravnopravnosti. Ali pa naj napiše urednik slovenskega uradnega časnika, kadar mu zmanjka blata za rodoljube, ciklus člankov, v kojih naj nam pokaže: kako nam je moč dobiti „s praktičnim delovanjem“ (oj, fraza vseh fraz!) našemu jeziku veljavo v šoli in uradu, dokler Slovincem hleb ravnopravnosti reže: tu Gradec in Celovec, tam Poreč, Trst in Gorica!

Ker tedaj brez „Zjedinjene Slovenije“ našej narodnosti ni obstanka, zato mora postati ta ideja alfa in omega vseh narodnih zahtev in neumorno delovanje vsacega zavednega slovenskega rodoljuba za njeno srečno izvršitev!

Dragi rojaci! V 18. dan t. m. praznujemo rojstveni dan našega presvitlega cesarja. Ta dan sklenimo roke rodoljubje in rodoljubkinje k vladarju osode narodov, da bi on razsvetlil in navdihnil našega dobrotljivega cesarja z mislijo: „Dajmo Svojim zvestim Slovincem „zjedinjeno Slovenijo“, po kateri tako hrepené!“ In ako se to zgodi, potem bode 18. avgust glavni narodni praznik „dokler po zemlji hod' mili slovenski rod“. Vsaka slovenska hišica si hoče omisliti podobo Frana Josipa I. Slovenski očetje in matere hočemo pa svoje sinove in hčere učiti v ta praznik njegovo podobo venčati, rekoč: „Glejte, dragi otroci! Ta dan se je rodil tisti mili vladar, kojega na tej podobi vidite, kateri je blagovolil vse Slovence zjediniti v jedno deželo, da nas neso pogoltnili lačni sosedje. Slava in čast mu na

na veke! Vi pa mu kažite hvaležnost s tem, da udano in zvesto služite njegovim naslednikom!

x + w

Prva gorenjska čebelarska razstava v Lescah.

Iz Lesec 17. avgusta.

[Izv. dop.]

Danes se je v naših prijaznih Lescah odprla prva gorenjska čebelarska in sadjarska razstava, katero je priredilo čebelarsko in sadjarsko društvo za Kranjsko.

Na vrtu Wuchererjeve gostilne so naši marljivi daleč po svetu sloveči gorenjski čebelorejci razstavili mnogovrstnih panjev, večinoma z roji in okusni med v raznih steklenicah, dalje čebelarsko orodje, medeno vino, v medu skuhanu sadje, vosek in tudi nekaj ovočja.

K otvorenju sta prišla gosp. okrajni glavar Dralka, kot zastopnik vlade in od strani deželnega odbora g. dr. Vošnjak.

Ob 11. uri zbrali smo se pod lipo na dvorišči, kjer je bila na ogled postavljena plošča, ki se bode prihodnjo nedeljo uzidala na Janševem rojstnem domu.

Društveni predsednik g. J. Modic z Jesenic pozdravil je v kratkih besedah gg. okrajnega glavarja in dra. Vošnjaka. Potem je govoril g. okrajni glavar pohvalil in spodbujal društvo, ter obljubil, da bode vlada vselej rada podpirala društveno delovanje. S trikratnim živio klicem na cesarja končal je svoj govor. Za njim je g. dr. Vošnjak naglašal imenitnost in veliko korist tacih gospodarskih društev za povzdigo blagostanja mej ljudstvom in pohvalno omenil tiho in skromno, pa uspešno delovanje čebelarskega in sadjarskega društva, katero šteje že 400 udov ter svoj lastni list izdava. Kliče slava društvu in njega neutrudljivemu odboru. Končno je še tajnik kmetijske družbe g. Pirc društvu izročil pozdrav kranjske kmetijske družbe.

Potem se je začelo ogledovanje razstave. Za danes le omenimo, da so največ in različnih panjev razstavili gg. J. Modic in Alojzij Schrey na Jesenicah, Rihard Schrey na Bobnu, Dragun iz Belepeči, Šimen Romavh s Save, Anton Šusteršic z Lancova, Anton Žumer iz Javornika, Janez Repe z Jesenic jako umetno izdelani prazni panj, ki je že na Tržaški razstavi bil odlikovan, Jože Legat na Bregu, Šrona Miha z Jesenic itd. Gosp. Oroslav Dolenc iz Ljubljane poslal je sodček prav okusnega medenega vina. Videli smo tudi mnogo satovja, voska itd. G. Dragun je praktično pokazal, kako se v vrtalnici med loči od satovja, poslednje pa ostane nepokvarjeno tako, da se lahko zopet postavi v panj. Čebelice, kakor da bi vedele da so one predmet ogledovanja, se veselo šumele okolu panjev in pridno izletavale ter se vračale z belim in žoltim cvetnim prahom na nožicah. Vsi smo se čudili ne le pridnosti, ampak tudi izredni krotkosti gorenjske čebele, katere se neso dale preplašiti ne motiti od okolu šumečega občinstva. Tudi nekaj sadja je bilo razstavljenega, pa za sadje še zdaj ni pravi čas.

Vnanje firme: Johan Walthier z Bavarskega, C. Skibbe iz Prochnowa in J. Wagner z Dunaja so poslali panje in orodje.

Opoludne je bil skupni obed, razume se, z napitnicami; Jeseniški pevci pod vodstvom g. učitelja Majerja pa so nas res iznenadili s svojim lepo ubranim petjem. G. Majerju vsa hvala, da je v kratkem času tako dobro izvežbal zbor kmetskih fantov.

K razstavi ni prišlo toliko ljudstva, kolikor bi zaslužila po svoji zanimljivosti. Temu pa je le krivo, da se v javnosti skoro nikjer nič ni vedelo, da se ima danes odpreti razstava. Odbor, sicer vse hvale vreden, preziral je, da v sedanjih časih je treba nekaj reklame. Njegov društveni organ imajo le društveniki v rokah, našim večjim listom pa ni došel menda ne program ne vabilo, sicer bi gotovo občinstvo opozarjali na razstavo. Pa naši Gorenjci so že taki, za reklamo jim ni, raji bolj na tihem opravljajo svoje občekoristno delo. Ko sem se zvečer vrnil v Ljubljano, skoraj nihče od stotin, ki so se iz Bleda vračali, nič ni vedel od razstave in obžalovali so, da se ni v časnikih ali po plakatih razglasila, kajti vsi bi si jo bili radi ogledat šli.

No odboru ne smemo zameriti, da ni delal nobenega hrupa, kajti stal je pred prvim poskusom in sam ni vedel, kako se bode stvar iztekla. Zdaj

si lahko čestita, da se mu je posrečilo, pokazati svetu, kako razvita da je čebelopreja na Gorenjskem in da bi vlada, ko bi danes zopet kacega Janše potrebovala, jih lahko našla 10, 20 in še več.

Ako odbor, kar smemo upati, v prihodnjem letu spet razstavo priredi, mu svetujemo, da je bolj razglasi, ko letos in da jo priredi v poznejšem času, morda okoli malega Šmarja, ker se tačas že tudi sadje lahko razstavlja. Razstava pa naj bode vsakako v Lescah, ker ni lahko najti primernejega kraja. Vsa hvala gre g. predsedniku J. Modicu na Jesenicah in g. O. Homanu v Radovljici za njino požrtovalno delovanje v prid društva in aranžiranje razstave.

Odprta še ostane razstava do prihodnje nedelje in se tačas konča s slovesnostjo uzidanja spominske plošče na Janševem rojstvenem domu. Opozorjamo tedaj posebno Ljubljance, ki se peljejo na Bled, naj ne zamude ogledati si razstave na Wuchererjevem vrtu v Lescah. Cvetlični med, ki je vabljivo spravljen v čednih steklenicah bode morda marsikoga zapeljal, naročiti si nekaj takih steklenic. Vsak pa se bode veselil lepega razvoja domačega čebelarstva. J. V.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. avgusta.

Na **Ceskem** se je začelo mej Mladočehi veliko gibanje. Vsako nedeljo, kje kak tabor, da se dela za Kvičale zakon. Čehi sprevidajo, koliko jim škodujejo nemške sole, urivanje nemščine v česke ljudske sole in nemški sufrajn, zato hočejo temu zlu narediti konec. Čehi naj si vzamejo za vzgled oni naši politiki, ki se imenujejo narodnjake, pa povsod podpirajo nemščino.

Poleg splošnih volitev v **deželni zbor** na Zgornjeavstrijskem in Štirskem, bode na Českem in na Kranjskem več dopolnilnih volitev. Tem volitvam se pa razen volitvi na Notranjskem ne pripisuje nobene posebne važnosti, ker ne bodo odločile nikjer večine. Zato pa tudi o njih niti v časopisih ni dosti čuti. Jako veliko je pa zanimanje za volitve v zgornjeavstrijski in štirski deželni zbor. Liberalci kar trosijo denar mej volilce, da bi obdržali večino. Pa tudi konservativci ne drže rok križem. Organ zgornjeavstrijskih konservativcev obžaluje, da so volitve razpisane na nedeljo, kajti utegnili bi božja služba koga zadržati, da ne pride volit, in pravi, naj vsak volilec pride na volišče. Ko bi zaradi tega tudi božjo službo zamudil, s tem ne bode obtežil svoje vesti, ker je volitev prevažna.

Vnanje države.

Vsi časopisi se pečajo s snidenjem grofa **Kalnokyja z nemškim kancelarjem**. Kalnoky je v soboto prišel v Varsin. Temu shodu pripisuje se velika važnost. Dopisnik nekega angleškega lista trdi, da se bosta ta dva diplomata pogovarjala o položaji balkanskih držav, o napetih odnosih mej Anglijo in Nemčijo ter o prednostnem položaji Poljakov v Avstriji. „Nord. Allg. Zeitung“ smeši one časnike, ki trdijo, da ta shod nema nobenega političnega pomena in misli, da se ministra samo o vremenu ne bosta pogovarjala. „Kölnische Zeitung“ izraža misel, da Avstrija in Nemčija pred vsem hočeta odstraniti vse, kar bi utegnilo škodovati evropskemu miru. „National-Zeitung“ trdi, da bode posledica tega snidenja, da se bode prijaznost mej Avstrijo, Nemčijo in Rusijo tudi javno pokazala, ter misli da se snideta avstrijski cesar in ruski car. Krakovski „Czas“ prinesel je že tudi vest, da se avstrijski cesar ali pa cesarjevič poda v Varšavo in se tamkaj snide z ruskim carjem. Zoak te prijaznosti mej temi tremi državami je pa tudi to, da se je, kakor se poroča iz Petrograda, sklenila pogodba, da bodo v bodoče Varšavske, Levovske in Krakovske sodnije neposredno mej sabo občevale v vseh civilnih in kazenskih zadevah. „Vossische Zeitung“ naglašala, da se bosta Bismarck in Kalnoky mnogo pogovarjala o notranjih zadevah v Avstriji, kajti prevelika samostojnost avstrijskih Poljakov mogotcem ni po volji. Pa tudi napredek Čehov Bismarcku ni prav, ker slednji preveč simpatizirajo s Francijo.

Kakor se poroča, sklenila bode v kratkem **Crnogora** trgovsko in poštno pogodbo s Turčijo. Črnogorski minister vnanjih zadev, Petrović povrnil se je iz Carigrada v Cetinje.

Oficijozni list **ruske** vlade „Journal de St. Petersburg“ javlja, da je v Varšavi res preiskava proti nekeje revolucijske družbi, in da je vsled tega zaprtih 32 oseb, mej njimi 21 katolikov, 7 židov in 3 pravoslavni. Pri hišnih preiskavah se ni našlo niti dinamita, niti orožja, ampak samo razna revolucijska pisma in oklici.

Francoska vlada zahtevala je 38½ milijonov kredita za vojne priprave s Kitajem in zbornica in senat sta ga jej dovolila. Opozicija je pri tej priliki očitala vladi, da je brez dovoljenja zbornice, tedaj protizakonito bombardovala Ke-Lung. — Kakor se v Times poroča iz Fu-Čeu a upajo Kitajci premagati Francoze. Zaradi tega je pa za tujce sedaj jako nevarno v Kitaji.

Konservativci v **Belgiji** že zgubljajo zaupanje, zlasti novi šolski zakon njim jemlje mnogo popularnosti. Konservativni klub je sklenil, da ne postavi nobenega kandidata za dopolnilno volitev v Bruselji za senat, ki bode 23. t. m. To kaže, da konservativci ne upajo več prodreti. Liberalci so bili preveč vneti za državne šole, in so deželi s tem napravljali preveč stroškov, ter so vsled tega prišli ob zaupanje pri narodu, konservativci pa preveč šolstvo zanemarjajo in narod se zaradi tega začelja obračati od njih. Nobena teh dveh strank ne ume, da se nobena stvar ne sme tirati do skrajnosti.

V četrtek se je otvorilo izredno zasedanje **danskega** parlamenta. Kako bode to zasedanje nam osvetluje nekoliko svečanost, ki je bila 6. t. m. v Skodborgu pri Kodanji na čast norveškega državnega ministra Sverdrupa. Ta slavnost je bila pravi praznik pobratstva demokratov vseh treh skandinavskih kraljestev. Te slavnosti se je udeležilo 600 gostov mej njimi kakih 70 članov državnega zbora in nekaj švedskih poslancev. Napitnice so bile vse političnega značaja in poudarjale so skupne težnje demokracije skandinavskih kraljestev. Najprej se je napilo kralju danskemu, potem švedskemu in norveškemu. Predsednik Folketethinga, Berg, je v svojej napitnici slavil Sverdrupa, kot dolgoletnega vodjo demokratske stranke. Sverdrup je v svojem odgovoru osvetlil zmago svoje stranke, ki se je dosegla po legalnem potu, in izrazil svoje prepričanje, da svobodni razvoj vedno bolj napreduje. Mej tremi severnimi narodi obstoji globoko ukorenina vzajemnost, ki je mogočen faktor vsega njih življenja. Nadalje se je napivalo demokratičnemu norveškemu narodu in na uresničenje skandinavskega zjedinenja. Dr. Berg je izrazil tudi nado, da se severni Schleswig zopet zjedini z Danskim. Danski vladni listi se jeze, da opozicija slavi tujega liberalnega ministra, pri tem pa seveda pozablja, da bi po parlamentarnih navadah tudi v Kodanji morali biti liberalci na krmilu. Ministerstvo Estrupovo se opira samo na Landsting, kojega člane deloma imenuje kralj. Ta slavnost jasno svedoči, da vlado čakajo velike težave v parlamentu.

Domače stvari.

— (Cesarjev rojstveni god) praznoval se je danes jako slovesno. Včeraj bila je večerna godba domačega pešpolka. Na tisoče broječe občinstvo spremljalo je godbo in v patrijotični navdušenosti klicalo „živio“ in „slava“ Nj. Vel. cesarju, radostno se spominjajoč lanske navzočnosti preljubljenega vladarja v Ljubljani. Vojaštvo imelo je pod milim nebom v „Zvezdi“ sv. mašo, katero je služil vojaški župnik g. Pribožič. Po sv. maši defilovali so vsi vojaki pred F. M. L. bar. Reinländerjem, naposled gg. veterani pod poveljstvom g. Mihaliča, mej njimi tudi v uniformi kot poseben oddelek veteranska kolona društva rudečega križa. — V stolni cerkvi služil je slovesno sv. mašo stolni prošt gosp. Zupan z veliko asistenco. Navzoči so bili g. baron Winkler z uradniki deželne vlade, finančne direkcije, prokuratora, pošte itd., dež. sodnije predsednik g. Kapretz z mnogimi svetniki deželne sodnije, državni pravdnik g. Perše z mnogimi uradniki, zastopnik deželnega glavarja g. cesarski svetnik Murnik, kupčijske zbornice predsednik g. Kušar, župan g. Grasselli, državni poslanec g. Poklukar, magistratni svetnik g. Perona itd. Popoldne je bil slovesen vojaški banket v kazini, pri katerem je svirala vojaška godba.

— (Najnovejši dnevnik) ima sicer veliko čudovitih lastnostij, a proroškega daru nemu niti trohice. V soboto še je mogočno trobental mej svet: „Zarnik pade in po tem Vošnjak za njim!“ A včeraj dobil je dr. Vošnjak iz Postojine naslednjo brzojavko: „Shod 60 mož volilnih Vam izreka popolno zaupanje. Dr. Šterbenec.“ Gledé dra. Zarnika pa volilna pravda še nikakor ni končana. Ne gledé na to, da se je njegova kandidatura pri včerajšnjem shodu jako odločno zagovarjala, trebaje pomniti, da veliko volilnih mož za kandidaturu gosp. Obreze niti glasovati ni hotelo in da je bilo razmerje glasov — kakor se nam ustno poroča — mej Obrezo in Zarnikom: 11:9 in to kljubu vsemu pritisku in kljubu temu, da so bili volilni možje pod ključem, kakor kardinali, kadar treba voliti novega papeža. Notranjci pač dobro vedo, da gre pri tej volitvi za načelno vprašanje in po raznih dopisih sodeč, bode to načelno vprašanje rešeno po voljni. Sicer pa opozorjamo, dokler ni podrobnega poročila, na brzojavke.

— (Slovensko gledališče.) V praznovanje rojstvenega dneva in v spomin lanskega bivanja Nj. Velicstva mej nami priredilo je dramatično društvo preteklo soboto v sijajno razsvetljenem gledališči predstavo, katera je tako dobro izpela, da je zadovoljila celó naše najstrožje kritike, ki sicer pri

vsakej priliki radi svojo distroumnost kažejo v glasnej graji, ne računajoč z razmerami, ki so našim dramatikom tako izredno neugodnè. Predstavljal se je igra „Cvrček“, kakor rečeno, tako izborna, da je bila zadovoljnost in pohvala jednoglasna. K temu vspehu pa je največ pripomogla gospica G. Nigrinova, član srbskega narodnega gledališča v Belemgradu. Ko je bivala še mej nami, odlikovala se je že s svojo nenavadno spretnostjo in nadarjenostjo, bila je biser našega dramatičnega društva. A odkar je v Belemgradu, napredovala je jako močno in njena „Stana“ bila je v istini izborna. Izvrstno igral je g. Kocelj (Bujan), potem gosp. Gorazd (Sobin), Danilo (Borko), gospica Mat. Nigrinova (Srdana) in gospica Zvonarjeva. Gledališče je bilo prav dobro obiskovano. — Gosp. M. Nigrinova nastopila v tej igri zadnjokrat, kajti tudi ona odide na narodno gledališče v Beligrad. Dasi bodedo i to moč težko in neradi pogrešali, jej vendar čestitamo prav iz srca na tem laskavem klicu in na lepej bodočnosti.

— (Važna privolitev.) S 1. dnem avgusta t. l. izdaval se bodo tour- in retour-vozniki na progah: Ljubljana-Trst, Trst-Kormin in Sv. Peter-Reka in sicer razen Ljubljane tudi na postajah: Borovnica, Logatec, Rakek. Postojina (3 dni veljavni), Divača, Sežana (2 dni), Nabrežina, Tržič, Zagrad itd. Voznina iz Ljubljane v Trst in nazaj bode stala za III. razred poštne vlaka 5 gold. 78 kr., za II. razred 8 gold. 68 kr. Za to pridobitev stekel si je posebno zasluge zlasti gledé postaj Borovnice, Logatec, Rakek, Divače in Sežane občežnani domoljub in veletržec in trgovinske zbornice svetnik, g. Franjo Hren, ki je v tej zadevi trikrat bil osobno na Dunaji. Da nam je to znatno olajšavo izposloval. G. Hren uložil je tudi prošnjo, da bi se uveli tour- in retour-listi tudi mej Ljubljano in Litijo in nadejati se je tudi na tej progi skorne olajšave. Dotični vozni red priobčimo v jednej prihodnjih številkah.

— (Razsajali) so danes zjutraj ob 1/4 4. uri nekateri fantje iz Šiške, mej njimi Jakob Plehan. Ker so redarje, prišedše je mirit, napali s koli, udaril je jeden redarjev najbolj razsajajočega Plehana s sabljo po glavi, da so ga morali odpeljati v bolnico.

— (Zblaznel) je danes na ulici Tine Vrdin z Lancova pri Radovljici. Kriččega prijeli so policaji in odveli ga v blaznico.

— (Iz Metlike) se nam poroča: Prišli so neznani tatovi po noči od 15. na 16. t. m., kakor pravijo, s krampom, z dleti, svedrom in drugim orodjem, odklenili železno ograjo na oknu, odprli kaso, pobrali 13 priporočenih listov s fotografijami in ameriškimi menjicami, potem vzeli iz miznice drobiž do 100 for. in izginili. Sreča poštarčina, da neso do tisočakov mogli. Ves svet se čudi, da nema pošta boljše shrambe, da je sploh vsa oprava nekako na razsulu.

— (Iz Metlike) se nam piše 16. t. m. (Trojčki!) Danes prišlo je v našem malem mestu na svet 6 otrok, trije dečki vsak od svoje matere, in tri deklice vse tri jedne matere, jedna deklica je že umrla. Rodoviten dan za Metliko!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Postojina 17. avgusta. Volilni shod srednje obiskovan, Obreza nenavzoč, doktor Šterbenec predseduje, prebere Obrezo program, Valenčič osramoti Šterbenca, zagovarja Zarnika, kojega jednoglasno volitev predlaga. Da bi se ložje terorizovalo, predlaga Šterbenec zborovanje pod ključem. Narodni volilci.

Postojina 17. avgusta. Shod bil samo za volilne može. Lojze Lavrenčič oponiral, pa mu gospod glavar pretil z zaporom. —

Kandidatura Obreze pod ključem vsprejeta.

Postojina 17. avgusta. Pod ključem so volilni možje za Zarnika in Obrezo govorili. Pri glasovanji Obreza nekoliko več glasov, ker vsi volilci ne navzočni, veliko jih ni glasovalo. Valenčič in Kavčič izvrstno zagovarjata narodni princip in Zarnika.

Sigurno zdravilen uspeh. Naval krvi, težko sapo in vse nasledke slabega toka krvi ozdravi uspešno po kratkej rabi pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica z uporabnim navodom 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (690—8)

Zahvala.

Ob povodu praznovanja rojstnega dne Njega c. in kr. Apostolskega Veličastva presvitlega cesarja mi je visokorodni gospod c. kr. deželni predsednik **Andr. baron Winkler** izročiti dal **dve sto goldinarjev**, od katerih je 100 gld. namenjenih ljubljanskim ubogim in po 25 gld. cesarice Elizabete bolnici za otroke v Ljubljani, tukajšnji varovalnici malih otrok, dečki in dekliški sirotišnici.

Izročajoč te zneske njihovemu blagemu namenu, smatram se dolžnim, da potom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno, ubogim glavnega našega mesta naklonjeno darilo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 17. dan avgusta 1884.

Mestni župan.

Zahvala.

Povodom praznovanja rojstnega dne c. in kr. Apostolskega Veličastva presvitlega cesarja mi je visokorodni gospod deželni glavar **Gustav grof Thurn** izročiti dal **petdeset goldinarjev** za ljubljanske uboge.

Izročajoč ta znesek njegovemu blagemu namenu, smatram se dolžnim, da potom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno, ubogim glavnega našega mesta naklonjeno darilo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 17. dan avgusta 1884.

Mestni župan.

Umrli so v Ljubljani:

12. avgusta: Ivana Langerholz, ključarjeva hči, 10 mes., Cesta na Rudolfovo železnico št. 12, za božastjo. — Viktor Bonač, knjigovez sin, 13 mes., Poljanska cesta št. 10, za vodenico v glavi.

13. avgusta: Jakob Abdon Wolf pl. Wolfenberg, c. kr. umirovljeni oberst, 83 let, Turjaški trg št. 8, za starostjo. — Jožef Malavasič, tkalec, zdaj kaznenec, 50 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Magdalena Günzler, hišna posestnica, 82 let, Stari trg št. 34, za oslabiljenjem v starosti.

15. avgusta: Fran Zupančič, deželnoobrambovskega nadlovca sin, 3 mes., Rimska cesta št. 9, za kroničnim katarom v črevesu. — Gustav Wiesnitzky, bivši vojaški računski pripravnik, 25 let, Rimska cesta št. 19, za vnetjem reber.

V deželnej bolnici:

6. avgusta: Marija Nunar, gostija, 69 let, za rakom v želodci.

7. avgusta: Lorenc Račič, delavec, 60 let, za vnetjem reber.

11. avgusta: Lucija Jereb, delavčeva žena, 36 let, za jetiko.

12. avgusta: Franca Pogačnik, dekla, 26 let, za jetiko.

13. avgusta: Luka Čizman, gostič, 70 let, za pretresenjem možganov. — Jožef Peham, tesar, 67 let, za kapom.

V vojaški bolnici:

12. avgusta: Teodor Jelaca, c. kr. topničar, 22 let, za vnetjem reber.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. avg.	7. zjutraj	736.52 mm.	+17.0° C	sl. svz.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	737.02 mm.	+21.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	737.96 mm.	+16.8° C	brezv.	d. jas.	dežja.
17. avg.	7. zjutraj	738.58 mm.	+16.3° C	brezv.	obl.	
	2. pop.	738.18 mm.	+21.2° C	sl. svz.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	739.08 mm.	+16.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala +18.5° in +18.0°, za 0.8° in 1.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	83
Rež,	5	35
Ječmen	4	39
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	6	18
Koruza,	5	50
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	32
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	80
Špeh frišen	—	64
„ povenjen,	—	72
Surovo maslo,	—	84
Jajca, jedno	—	27/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Svinjsko	—	64
Kostrunovo	—	34
Kokoš	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	7	50
„ mehka, „	4	80

Dunajska borza

dné 18. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna ren a	80 gld.	90	kr
Srebrna renta	81	75	„
Zlata ren	103	70	„
5% marcna renta	96	10	„
Akcije narodne banke	861	—	„
Kreditne akcije	312	80	„
London	121	65	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	65 1/2	„
C. kr. cekini.	5	76	„

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Nemške marke	59 gld.	55	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	103	85
Ogrska zlata renta 6%	—	122	20
„ papirna renta 5%	—	92	50
5% stajarske zemljišč. od. ez. oblig.	—	89	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	75
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	121	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108	40
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	180	25
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	214	10	—

Potrtega srea naznanjava tužno vest, da je naš preljubljeni brat, gospod

EDVARD KURALT,
graščak,

danes ob 1. uri popoldne, po dolgej mučnej bolezni, v zdravilišči Gleichenberg, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 41. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega ranjcega bode slovesno blagoslovljeno in na ondakajšnjem pokopališču pokopano. Svete maše zadušnice brale se bodo v župnijski cerkvi v Semiču in na Smuku.

Dragega ranjcega priporočava v blag spomin in molitev.

Turn pri Semiču, dne 15. avgusta 1884.

Karol Kuralt,
pristav avstro-ogrske banke,
Fran Kuralt,
solastnik graščin Turn in Smuk,
brata. (514)

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze gorkoga sočutja, kakor slavnej Čitalnici Sentvidske in njenim pevcom za milo nagrobno, gospodom duhovrom za lep spreved ob priliki pogreba našega očeta, oziroma staroga očeta

VALENTINA MATJANA,

izražamo svojo najtoplejšo zahvalo.

(515)

Rodbina Matjan-ova.

Gostilna za tujce,

obstoječa iz jednadropne hiše, hlevov, mesnice, ledenice in gospodarskega poslopja, s 5 orali zemlje, **proda** se po ceni. Posebno je pripravna za kakega gospoda penzionista. — Vpraša se pri **St. Malobrov-u**, posestniku v trgu **Vojuniku** pri **Celji**. (513—1)

20 sodarjev za Reko.

Plača 1 gold. 50 kr. na dan.

Oglasila v

(516—1)

Limarsko tovarno v Ljubljani.

Tuji:
dne 17. avgusta.
Pri **Ston**: Schwarzhuber z Dunaja. — Kraus, Gasser iz Trsta. — Schwarz iz Zagreba. — Ferry z Dunaja. — Hoffbauer iz Trsta. — Storz iz Pulje. — Kordin iz Trsta. — Pri **Malot**: Hansrat z Dunaja. — Luzzato iz Trsta. — pl. Cankov iz Hrvatskega. — Pri avstrijskem cesarju: Šot iz Gorice.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po nizkej ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.

„Germania“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Fischer & Comperz**, generalna agenta, v Reki. (480—12)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznin na vrani, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljen **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki niso teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajni takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—153)

Ustanovljeno 1767.

Svetinja za napredek
Dunaj 1873.

Lepo ubrane

Svetinja za zasluge
Dunaj 1873.

ZVONOVE

z vso pripravo,

z jamstvom za čisto soglasje in dobro snov.

Signalni, hišni in cerkveni zvončki,

3, 4, in 5-glasni, po 6, 8 do 10 gld. Dalje:

cerkveni svečniki, svetilniki, svetilnice, stenski svečniki, kanonske table

celotne, iz zlata podobne kovinske zmesi, ulite po priznani lepih, pravilno zloženih kalupih z zlato podobnim sijajnim bleskom, ki trpe nad sto let, priporočajo po nizkej ceni in najsolidnejši izdelane

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar,

tovarna za mašine in gasilno orodje

(811—3)

v Ljubljani.

Pri nakupovanju zvonov dovoljuje cerkvenim predstojnikom in občinam plačevanje v večletnih obrokih.

Častna diploma
Gradec 1880.

Podrobnejši cenilnik na zahtevanje zastoj in franko.

Častna diploma
Trst 1882.

20 svetinj za odlikovanje.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.